

SOBRE EL CATALÀ (juny 2008)

Sóc catalana, i com a ciutadana de Catalunya m'agradaria opinar breument sobre la meua llengua materna que ha estat, és i serà carn de polèmica a l'estat espanyol.

Qualsevol que sigui la opinió dels polítics d'aquí i dels d'allà, dels intel·lectuals o dels pseudo-intel·lectuals, crec que es pot assegurar que el català s'està extingint. Els motius de la seva propera defunció són evidents per a qualsevol persona que hagi viscut i visqui encara a Catalunya.

Els catalans tendim a ser respectuosos amb els altres i solem respondre sempre amb la llengua en la qual se'ns parla. A la nostra comunitat autonòmica ha anat a raure una part important de la immigració acollida al país, entre altres coses per la nostra suposada riquesa que, ara per ara, ja és història. Dins d'aquest grup es troba un nombre elevat de castellano-parlants que, donat que es fan entendre en castellà, no veuen com a necessari estudiar l'idioma local. És semblant el cas dels xinesos, magrebins, pakistanesos, etc. Per què haurien d'esforçar-se en aprendre dues llengües quan en tenen prou amb una? D'altra banda les segones generacions estudiaran, efectivament, el català a l'escola, però més aviat com a llengua estrangera, és a dir com l'anglès, que es redueix a l'àmbit escolar perquè no es fa servir al carrer ni a casa. Crec recordar, a més, que segons un estudi recent, a les PAU (probes d'accés a la universitat) de Barcelona, els alumnes van obtenir millors notes en castellà que en català.

A qui romanguí escèptic li proposo una demostració pràctica. El convido a acompanyar-me durant uns dies al meu recorregut habitual. Es trobarà amb el que segueix. A l'ambulatori de l'I.C.S. on treballo de metgessa, el 60% o més dels meus pacients (i cada cop més metges) són estrangers o immigrants de la resta d'Espanya; en el bar, els cambrers són peruans i no saben ni què és un *tallat*; en el banc, la directora ve de Valladolid i no entén ni una paraula de català, ni ho necessita per res; a l'obra, els paletes són del nord d'Àfrica i, amb sort, xampurregen el castellà; al metro, se sent parlar en *guiiri* de qualsevol part del món, però pel que fa al català, res de res. Una excepció al que acabo de dir és que, a la Universitat, els professors decideixen en quina llengua impartiran les classes; per això moltes són en català, tot i que sol existir l'opció de triar l'assignatura en castellà. Jo acostumo a anar a les de Hispàniques i m'encanta veure als Erasmus preocupant-se per entendre i aprendre la meua llengua. I és que a qui li agrada la cultura no li fa res haver d'estudiar una mica més. Però, a qui li interessa avui en dia? La massa és inculta, gandula i està mal informada o no ho està gens; per agreujar la situació, els nostres polítics utilitzen la llengua per aconseguir els seus repugnants interessos.

Tinc l'esperança que sigui només després del meu òbit quan el català passi a augmentar les files de les llengües mortes. Un destí cruel, comparable a la desaparició de moltes espècies en el món, als genocidis i a la sort de moltes coses boniques que la imbecilitat i la cobdícia de l'home han ferit de mort.